

12 sön efter Trefaldighet 2015. Mark. 7:31-37.

Allt han har gjort är gott!

Ja, så uttryckte sig folket som just hade bevittnat Jesu underverk med den dövstumme mannen som vi läste om i vår predikotext.

Jesus hade kommit till det området som kallades för Dekapolis. Det var en samling av småstäder som låg sydost om Galileiska sjön. Där vet vi att Jesus hade varit en gång tidigare. Den gången hade det låtit annorlunda. Då sade de inte att "allt han har gjort är gott". Nej, den gången bad invånarna där om att han skulle lämna deras område. Jesus hade drivit ut en oren ande ur en man och låtit den orene anden fara in i en svinjord. Och denna svinjord rusade sedan ut för en brant och drucknade i sjön. Detta hade skapat stor förskräckelse bland invånarna, och det är ju inte svårt att förstå. Men mannen som hade blivit botad hade på Jesu befallning berättat för alla om vad han hade fått vara med om. Han hade velat följa med Jesus men han fick inte det utan Jesus sade till honom: "*Gå hem till de dina och berätta för dem om allt som Herren har gjort med dig och hur han har förbarmat sig över dig*". Då står det att *mannen gick och började ropa ut över hela Dekapolis allt som Jesus hade gjort med honom. Och alla var förundrade* (Mark. 5:19-20).

Den här mannens vittnesbörd hade verkligen gett resultat. Nu när Jesus kommer tillbaka så har folket med sig lama, blinda, krymplingar och stumma som de lägger ner framför Jesu fötter för att han ska bota dem. Och det gjorde Jesus. Detta kan vi läsa om hos Matteus i kapitel 15:29. Tänk vad en enda människas vittnesbörd om Jesus kan åstadkomma! Förra gången bad man att han skulle gå bort, nu kommer man med sina sjuka till honom och hoppas att han ska bota dem. Här ser vi vilka resultat det kan bli av en enda människas frimodiga beaktelse om Jesus.

I dagens predikotext så skildrar evangelisten Markus endast botandet av en som var döv och nästan stum. Mannen som blir botad kan inte höra och inte tala. Om någon ropade på honom så hörde han inte det och om någon frågade om något så hörde han inte frågan.

Nu kommer Jesus och botar honom. Det är ett underbart mirakel som inträffar. Vid Jesu ord "Effata", som betyder "Öppna dig", så öppnas den döves öron och han hör. Och inte bara det. Hans tungas band löstes och han kan tala tydligt och klart. Jesus har åter igen gjort ett under. Tänk, vilken förändring som har inträffat! Ett helt nytt liv börjar nu för den här mannen. Han kan nu både höra och tala.

Berättelserna om hur Jesus botar döva och blinda och lama, är också en utmärkt beskrivning av hur omvändelsen går till. Omvändelse är något som är absolut nödvändigt för att en människa ska komma till himlen. Predikan om omvändelsen har i vår tid helt kommit i skymundan, eller i vart fall så är den mycket grumlig och oklar. Man tror att omvändelse är i stort sett detsamma som en justering av sitt liv. Det är en liten kursändring som kanske består i en lite allvarigare syn på livet. Man försöker kanske avhålla sig från vissa saker. Kanske

försöker man bli lite varmare i sina relationer till andra människor. Kanske att man rent av gör ett eller annat kyrkobesök också. Det är väl i stort sett vad man menar med omvändelse. Och finns det sedan någon Gud och en himmel så ska väl det här räcka för att komma dit. Omvändelsen är något som man själv gör och det innebär som sagt att man skärper till sig lite grann.

Men så lär inte Bibeln. Vi ska inte idag göra någon lång utläggning om vad omvändelsen innebär men vi måste ändå nämna något om dess karaktär och hur den går till.

Vi ska direkt slå fast en sak: Omvändelsen är helt och hållet Guds verk. Det är en sanning som är mycket viktig och som klart och tydligt framgår ur Bibeln. Precis som den dövstumme i vår text inte kunde bota sig själv, så kan inte heller vi omvända oss själva. Vi är inte bara döva, så att vi inte kan höra när Gud talar till oss, och stumma så att vi inte heller kan tala till Gud, utan vi är också blinda, så att vi inte ser hans godhet och omtanke om oss. Vi är dessutom halta och lytta och förlamade så att vi inte kan gå Gud till mötes. Ja, vi är till och med döda. *Vi är döda i synder och överträdelser*, säger Paulus (Ef.2:1). Om vi är blinda, dövstumma, svårt handikappade, ja, rent av döda, så måste vi ju begripa att vi inte kan bota oss själva. Och på samma sätt kan vi inte heller omvända oss själva. Luthers lilla Katekes lär oss precis detta. Där läser vi: *Jag tror att jag inte av eget förstånd eller egen kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komma till honom*. Vi måste bli förda till Jesus som den dövstumme i vår text blev förd till Jesus. Vi måste komma dit där han finns med sin helande hjälp. Han måste ge oss sin läkedom. Då blir frågan: Hur ska det gå till? Hur ska jag kunna bli botad, d.v.s. hur ska jag kunna bli frälst eller omvänd?

Vi sa att omvändelsen är helt och hållet Guds verk. På samma sätt som mannen i vår text inte kunde bli botad med mindre än att han mötte Jesus, så kan inte heller vi komma till tro på honom om vi inte möter honom. Men i dag möter vi inte honom i synlig mänsklig gestalt på jorden. Nej, inte ens om vi åker till Galileiska sjön i Israel kan vi möta honom. I dag möter du honom i hans ord, i Bibeln. Du möter honom i hans ord och där det förkunnas. *Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem* (Matt. 18:20). Ja, där finns han med sitt evangelium. Där räcker han dig budskapet om förlåtelse för hans skull. I sitt ord övertygar han dig om vem han är och vad han har gjort för dig.

Mannen i vår text var defekt. Det var fel på honom, han var drabbad av något som han inte själv kunde ta sig ur. På samma sätt är det med var och en av oss när det gäller vår andliga situation. Vi är defekta, vi är sjuka. Men utan att vi inser det så har vi inget behov av att bli friska. Vi behöver ingen läkare om vi inte förstår att vi är sjuka. Men genom Guds lag, som ju är ett uttryck för hans rättfärdighet och helighet, så blir vi uppmärksammade på vår sjukdom, vår synd. Lagen visar oss att vi inte håller måttet inför Gud. Då räcker det inte längre med att göra så gott man kan. Då räcker det inte längre med några små justeringar hit eller dit. Du får ingen ro i ditt hjärta om du än anstränger dig aldrig så mycket för att försöka leva ett så anständigt och pråktigt liv du bara kan. "Med min svett och möda jag Aldrig fyller upp din lag" sjunger psalmisten med rätta. Ja, så är det. Du kan inte bestå inför honom som kräver

fullständig helighet i både tanke, ord och gärning. Du räcker inte till, du behöver Läkaren med stort L.

Då står han där framför dig med sina utsträckta händer. Han öppnar dina ögon så att du ser undren i hans undervisning, som det står i psaltarpsalmen (119:18). Han öppnar dina öron så att du hör hans underbara ord om förlåtelse och frid. Han lossar din tunga så att du kan tala till honom i bön och prisa hans namn i tal och sång. Han ger dig livet tillbaka. Det liv som du har förlorat genom synden och dess följder ger han tillbaka till dig. Du blir född på nytt, du blir omvänd. Detta sker genom evangelium, det glada budskapet som säger att *Jesus har kommit i världen för att uppsöka och frälsa det som var förlorat* (Luk. 19:10).

Omvändelse, mina vänner, är att vända sig från otro till tro på Jesus, och det är sorg över synden och tro på syndernas förlåtelse för Jesu skull. Allt detta verkar den Helige Ande genom evangelium.

Vår text slutar med att Jesus förbjöd folket att berätta om vad de hade fått vara med om. Jesus visste att man ville dra nytta av hans underverk och förmåga och göra honom till deras jordiske ledare. Men han hade inte kommit för att bli en världshärskare. Han hade kommit för att frälsa och uppsöka det som var förlorat. Han har kommit för att frälsa dig och mig.

Men nu mina vänner gäller inte längre Jesu förbud om att inte berätta om hans väldiga gärningar. Tvärt om. Nu ska vi ropa ut dem. Go, tell it on the Mountains, heter det i sången. Gå, ropa ut det från bergen! Ja, säger Jesus: *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut* (Matt.28:19-20).

Allt han har gjort är gott! sa folket i Dekapolisområdet. Ja, verkligen. Jesus har gjort det bästa och allra godaste. Han har frälst oss ifrån synd, död och dom. I honom har vi vår salighet och räddning. Han är garanten för att du som tror på honom aldrig ska förgås utan ha evigt liv. Med denna tro, skapad av hans livgivande ord, får du som folket i Dekapolis prisa hans namn och med glädje möta den dag och den tid som ligger framför dig. Allt han har gjort är gott! Amen.